

Endringsforslag ved at henvise til Tidens Anaphed, men fra den Tid, da 2den Behandling fandt Sted og til idag, er der forløbet en halv Snees Dage, saaledes at Hensynet til Tiden ikke havde behøvet at være det Afgjørende. Om der skulde være en saa stakket Tid tilbage til Sessjonens Slutning, at Landstinget ikke paany kunde bestjæftige sig med Sagen, skal jeg lade være uafgjort; jeg har ingen Meddelelse faaet om Tiden for Sessjonens Slutning, men jeg veed, at der staaer i Lovforslaget, at det først skal træde i Kraft den 1ste Januar næste Aar, og hvis det altsaa ikke skulde blive færdigt i denne Sessjon, vilde det kunne gaae igjennem i næste Sessjon inden den 1ste Januar 1869. Jeg troer derfor, at alle disse Betimelighedsgrunde ikke have meget at bethyde, og navnlig anseer jeg de anstillede Betragtninger over Landstingets formodede Stemning for at være aldeles ubeviste og uholdbare. — Medsættelsen af Commissionen angaaende Retspleiens Ordning har fundet Sted, medens dette Forslag har ligget her i Folkethinget, og da det var til 1ste Behandling her, blev det med stor Styrke gjort gjældende af nogle af denne Commissions Medlemmer, at det var bedst at udsætte denne Lovs Vedtagelse indtil Commissionen var færdig; men desuagtet gik den videre her i Thinget, og der var forholdsvis kun faa Stemmer for at nægte dens Overgang til 2den Behandling. Jeg troer, at dette Factum er et Beviis for, at man ikke behøver at frygte for, at Lovforslaget skulde blive nægtet Fremme paa Rigsdagen paa Grund af Commissionens Medsættelse, og jeg formoder derfor, at hvis Sagen ikke nu skulde kunne tilendebringes formedelst Sessjonens nær forestaaende Slutning, vil den meget vel kunne gaae igjennem endnu i de sidste 3 Maanedes af indværende Aar. — Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) bemærkede, at jeg, som Ven af Lovforslaget, er interesseret i dets Fremme, og jeg vilde ikke have filltet mine Endringsforslag til 2den Behandling, dersom jeg ikke ansaae dem for nødvendige Forbedringer af Loven, men jeg maa rigtignok tilføje, at jeg ikke er for eenfibdig at fremme Lovforslaget, saaledes som det er kom-

met fra Landstinget. Medens jeg paa den ene Side erkjender, at det skal prøves og maaskee kan have sine gavnlige Virkninger, at der findes en uddiget Afgang til Sagførervirksomheden Sted, troer jeg paa den anden Side, at Villighed medfører, at man skal lade den Afgang til Medhjælp, som ældre Sagførere have havt, fremdeles bestaae, og at man ikke, idet man aabner en ny og uberegnelig Concurrence, tillige indskrænker de ældre Sagføreres Afgang til at lade møde, men det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling, og som man nu her efter Endringsforslaget Nr. 1 vil udstemme, gaaer — jeg gjentager det — i det Væsentlige kun ud paa at opretholde den Tilstand for Sagførernes Møde ved Underretterne, som hidtil har fundet Sted. Jeg maa, uagtet Alt, hvad der er anført, støttet paa den Erfaring, jeg har — og den er ikke saa ganske kort, thi den udstrækker sig til et Tidsrum af over 25 Aar, Dag for Dag, — vedblivende påstaae, at mit Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, vil være til stor Fordeel for de ældre Sagførere og for Publicum. Det er ikke blot i politiske, men ogsaa i andre Sager, at det ofte er vanskeligt at faae mødt i Provindserne. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) meente, at dette blot skulde være vanskeligt, hvor politiske Storme rasede, s. Ex. paa Møen og andre saadanne Uveirssteder, men min Erfaring har lært mig, at det ikke saaledes kan indskrænkes til enkelte Territorier eller enkelte politiske Begivenheder. Jeg har for flere Aar siden seet, at fire af Folkethingets Medlemmer, der vare blevne saa stærkt injuriere i Aarhuus Avis, at Redacturen blev multeret i 4 Sager, ikke kunde faae Sagførere i Aarhuus til at møde for sig, og der er dog en 6 à 7 Sagførere. Disse fire Folkerepresentanter vilde ikke have været istand til at faae deres Væresrettigheder hævede ved Aarhuus Bything, hvis ikke en Høiesteretsadvocat, afsøde Rottwit, havde påtaget sig deres Sag og havde fundet en ung Examinatus juris i Aarhuus, der var uafhængig og ikke frygtede for at møde overfor en saa mægtig Mand som Byens Redacteur. Seer De, mine Herrer, dette hændte i en af Danmarks største Byer, og noget lignende